

ТРАКТИРЪ

СОДИМЪЧЕВЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОЛЪПНО-ЕКОНОМИЧЕСКИ ПОВНИИ.
 :: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
 Всичко се изпраща до печатницата „Свѣтина“—Маренгозовъ—Ямболъ.

Ямболско Градско Общин. Управление.

Обявление № 7134.

Въ допълнение на обявление № 6821 отъ 1. VIII. 1924 година, публикувано въ брой 104 на „Държавен Вестникъ“ отъ 9 августъ т. г., обявява се на интересующите се, че на 20 августъ т. год. въ 10 1/2 часа преди пладне, въ канцеларията на Ямболското Околийско Финансово Управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на закупвачъ, за време отъ 1 септемврий 1924 г. до 31 мартъ 1927 год., събирането на общинския приходъ „Кринина“—„Кантарина“, опредѣленъ въ размѣръ по 50 ст. на кринъ и по 1 левъ на всѣки 50 килограма стока, съ първоначална цена 1,200,000 лева за цѣлѣя наемънъ периодъ.

Офертитъ се приематъ до 10 часа на сѣщия день.

За участие въ търга се искатъ документи за правоучастие въ търга и 4 1/2 депозитъ.

гр. Ямболъ, 11 августъ 1924 год.

Отъ Кметството.

ЯМБОЛСКА ПОПУЛЯРНА БАНКА.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1030.

Гр. Ямболъ, 9 августъ 1924 год.

Обявява се на интересующитъ се, че на 23 того, отъ 4 до 7 часа, въ помещението на банката ще се произведе търгъ, по доброволно съгласие, за отдаване на предприемачъ боядисването на новопостроеното банково здание. Приблизителната стойностъ на предприетото възлиза на 55,327 лева.
Срокъ, депозитъ и подроности въ деня на търга.
БАНКАТА.

Ямболско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7104.

Известява се на интересующитъ се, че на 19 августъ т. г. 10 часа преди пладне, въ Ямболското Околийско Финансово Управление ще се произведе търгъ по доброволно съгласие за доставката на 40,000 килограма емкинъ за храна на общинскитъ коне на обща сума 180,000 лева.
Ако исканото количество емкинъ не може да се достави на веднажъ, приема се и по-малко количество.
Отъ желающитъ да доставятъ исканото количество емкинъ се иска само депозитъ 5 1/2 коитъ ще се освободи веднага следъ извършване доставката.
Поимнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки предпятственъ день въ общинското управление.
гр. Ямболъ, 9 августъ 1924 год.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО.

КАКВА ЗИМА ИДЕ.

Когато преди години се приближавало нормално, за настоящата зима нѣма да кажеме: зима, иде като ледъжъ. Съ той популаренъ изразъ народа е очертывалъ климатическитъ отсроти, съ които зимата като сезонъ за протриване, е обременявала нѣщия народенъ животъ.
Набавляващата зима обаче тѣя година ще бѣде по отстра отъ чужа.
Реколтата на зърното тѣя година за цѣлото западно клядо е съ около 30 1/2 по-слабо отъ миногодишната, която, отъ европейската страна, а бѣла съ нѣколко процента по-слабо отъ средно-нормалнитъ производствени години за зърнени храни.
Това означава, че тѣя година хлѣба ще е малко. По причина на това, той започна още отъ сега да заскъпа.
Скъпъ хлѣбъ означава не малка народа тревога дѣже за сѣга нѣма надѣжди, както произвеждатъ жотъ.
Правено съ заскъпането на хлѣба върни заскъпането на гориво: дърва и вѣлжича камени и дървени, покие разобити, съ чийто бѣло трудъ се скъватъ и возятъ вѣлжича, коиятъ вѣлжичата и огаритъ коюрма, за да си доставятъ отъ заскъпанитъ хлѣбъ, трѣба да се получатъ по-малко ливъци.
Това заскъпане, отъ една страна води следъ себе си друго заскъпане на другитъ потребности за човѣското съществуване: облекло, обуща, на изобио за многостранното развоеобразие на човѣшкитъ потребности.
Като се прибави къмъ цѣлото това: изчерпнитъ запасъ презъ време на войнитъ, изтощението на човѣка отъ преживеницитъ презъ войнитъ и следъ тѣхъ, стихънитъ неуражъ въ Русия съ последствитъ му — гладъ, стопанската анархия въ сѣщата по причина на политическитъ експерименти; пренесититъ богатства отъ Европа въ Америка, жѣлото съ тѣя богатства американцитъ съ съдрожанитъ съ съвременни технически средства за производство до степня да бѣлятъ на европейски пазаръ ценитъ на европейскитъ произведения, — тобѣя съ дѣлѣние до като въ Америка съ пренеситъ отъ широко животъ, въ Европа съ озадачати отъ безизходности на стѣненъ животъ.

По принципъ като горнитъ, по нѣщитъ Балкани са се появили политическитъ вулкани, изгаряването на които застрашава не само единтъ Балканъ, но и всѣкитъ европейскъ, които преди 10 години се бѣха счепили, за да ги завладеватъ и да ги првятъ нѣкъ за близкия и дѣлния за тѣхъ Изтокъ, но въкто пакъ, тѣя коюкочина балкански вулкани застрашаватъ спокойния миръ на цѣла Европа.
По причина нѣкъ на той страхъ по истинство въ Лондонъ започватъ мѣрци да се предприатъ надирщата се политическа буря.
„При такитъа“ предбъщи за човѣчеството въ Европа, зимата приближава.
Какво да се прави въ тоя моментъ и наша длъжностъ да се прави частно въ Ямболъ? — въпросъ, надъ който всѣки спира позайника и събеседника си, за да той търсатъ колая нѣкъ поможна си, кои да се справятъ съ отразенитъ и надъ тѣхъ негодни.
По отношение на Ямболъ кадето сяко тѣй предстои да се атакува притѣщищата зима съ заострениа нощи и салтитата й—оцѣрнена скорпота, — трѣбва веднага да се направятъ шлюзи при Кяново и Пандаксий, както са поставени, изобрѣкнитъ технически власти и нѣтъ, да се спуснатъ десетина моторни канѣи по Тунджа, по които въ около 120 пати по-евтино да се произведатъ зърнѣта, дървѣта, варѣта и асико подлежащия прѣвозъ; сякоо така да се отпусне клякъ К. Агачъ пакъ съ такъ вѣтритъ прекозъ потрѣбитъ за тѣ тѣмъ материалъ и тогава не е чудно да може да се очертае по поносна картина за поименъ откопачотъ асикъ понанятъ.
Обаче сяко ли всѣкъ бѣде си по нѣщия край, задѣло съ безпроницателно право на компетенитѣ въ занитето си, че притѣжава и друго не иму принадлежаскѣ право — пакъ той да е вѣкстватъ да унижатъ вѣншожава другиму притѣлитъ право, — то се разбира, че каквито ни е запобѣла и таква ще ни допозволя.
Предлози ли е умътъ и дѣлостъ на единъ народъ, задѣло за него не съществува по простата причина, че не си го е съзналъ и създаль.
С. Татарчевъ.

ТУНДЖА ИЛИ ТУНДЖА? (ПРАВОВОПА БЛЕЖЕНА).

Въспротивъ за прилагана правосъпно на името на голѣмата дююнобългарска рѣка се постави за разрешене преди шестъ години отъ създателятъ на мѣстия на „Тунджа“ съ факта, че принадлежаскѣ името й, тѣ изопачиха изговоромъ.
Истина е, че този новъ начинъ на предаване назоваването на р. Тунджа нѣ възбѣ извѣтъ прѣжитъ на сѣвия вѣстникъ. Пакъ това, тѣй възбѣди и оие възбужда недоумението койтъ не е се опита публично да разсѣе.
Кръстникътъ на „Тунджа“ — това е Г. Ив. Карановски, и забележително е, че той биде

дезавуиратъ отъ самия си кръстникъ; титудувайки себѣ на „Тунджа“, вѣстникътъ не еднѣжъ нарече рѣката съ действителното ѣ име — Тунджа.
Съобразението отъ което е изхождаль Г. Карановски (судитъ въ дѣло Карановски—Тунджа бѣ), е, накратко, следното: Старобългарското наименование на рѣката, споредъ него, било ПЪТЪНИ (пропонася Тонджа); Тунджа бѣла турската версия на старобългарското наименование на рѣката, което въ доробѣнитъ обитателъ на бръговетъ на рѣката.
Това съобразение, обаче, поименъ нагледъ върхо етимологическия принципъ, е досѣ

АВОНАМЕНТЪ: за година 70 л. за 6 месеци 35 л., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1-50 лева.
ПЛАЩА Се: за известия 50 л., голѣми и именици дин по 50 л., за скрѣби—100 лева.
Официални обявления по 2-50 л. на □ с. м. Слѣбѣнитъ пристави плащатъ по 1-20 лева на дуама. Търговски по 50 ст. на □ с. м. За хроникарне—6 лева на реалъ.
Всичко въ преплата.
Рѣжбени не се връщатъ.

несъответствие. Ако името трѣбва да се възстанови въ връстния му старобългарски видъ, то ще се добие резултатъ, който обора теата на Г. Карановски. При липсата на slaviansки първоизточници на която—знаеме — Г. Карановски се е натъкналъ, застави ме да пригнѣмъ до динѣтъ—строго условно, голѣмото наименование и извѣститѣ отъ латинскитъ и византискитъ памятници, на кѣса е, че латинскитъ рѣжпони безъжѣ рѣката Solvuzъ и византискитъ — гѣтъ е ТонЪ. А прито въ лѣтъ на сѣбѣ, а латинско то зъ и трѣто е ТонЪ, а византискитъ съгласия; съставени отъ d и j и проинаисанитъ като дзъ приобитенито; като се знае, че въ латинскитъ и византискитъ ливъци извѣжъкъ жъ и че той въ живѣнитъ думи — се е произнесаль, както и днесъ се произнася и постоитъ на риминитъ гдъ и гдъ, то нѣма да е, което се съгласно окончане дзъ и древноото окончане на името.
Впрочемъ, що за прѣдразсъжѣ е да се мисли, че съчетаниятъ дѣтъ отъ турско естество! Напротивъ, истината е, че на меката съгласия съ съ помощта на дъ съставлява единъ отъ най-характернитъ закони на българската фонетика: проваленитъ му вѣтритъ гдъ съ гдъ въ алтарното произношение на чуждитъ думи жѣлитѣ, ниже дѣтъ (въ говорения езикъ и, което е нѣтъ: дѣлитѣ, нѣтъ въ турскитъ произношеніи дѣжмеръ), но и въ литературното предаване на вѣстнитъ названия Добруджа, Странджа, напълно съкоди по граматическитъ закони съ Тунджа (тѣ чийто български произходъ никой не предвидялъ съмнене. — При това, ако е необходимо да спазнѣтъ старо-българското произношеніе на думата, съ което ще оправдаемъ прѣстѣнито на у въ основѣ ѣ, гдѣто нѣтъ, а то е ослѣно ѣ. Зашѣ е потребно да завинѣмъ турското, гдѣ, окончането емъ съ първото, старо-българско — жѣ, а да оставимъ непопатнитъ турския коренъ Туъ—шювъ прѣдѣловскитъ е бѣтъ Тонъ).
Това съобразение споредъ slaviansкия произходъ на името Тунджа, за да има нужда да търсимъ точното му произношеніе отъ времето на първото българско государство, скорото тогѣ не било предадено нѣтъ отъ първобититъ житѣли на подостроува въ тѣя му мѣстъ—тракийцитъ.
Вървотъ Г. Карановски е бѣлъ поведенъ, да да нести своитѣ никому мнужна теория, отъ името на Тунджиния притокъ Тажа, който се влива въ нашата рѣка въ началото на тегенитѣ А. Действително, означена старобългарска рѣка Тажа ще се чете Тонджа. Ада Тажа се е Тажа и не е Тунджа, и никакви доказателства нѣма за това, а Тунджа е носила нѣкоето името на свои тѣй неизнаменитъ притоци и нѣкоето имѣнѣ рѣкото ѣ назване не е спазвало въ днешното назване на притоку ѣ Тажа.
За щастие, поетическѣта филовоитетъ на Г. Карановски не успѣва да убеди никого, а Тунджа, която поименъ името нѣма, не дѣлѣгѣ си, запалъ името ѣ.
А. Мърдиневъ.

